

СМЪРТЪ

Надъ главата му ниско надвесена
бѣла вещица съ прѣстъ му гадае
и излѣхва на тиня и плесень
отъ стениѣ на бедната стая.

Бледна майка загърната въ черно
съсъ ржце разлюляни отъ ужасъ
въвъ невѣрната, черна вечерня
за спасение служба отслужва.

И въ сърцето съсъ копие прободена
безнадеждно назадъ се отпуща
и прегръща безумно на пода
овехтѣлитѣ детски обуща.

А надъ малкото пусто креватче
презъ освѣтени върбови клони
Пресвета Богородица плаче
отъ изгнилата синя икона.